

mærksomhed, hvilke nemlig ere de tre her nævnte. Denne Commission er nu traadt i Virksomhed; og den har Ordre til at tilendebringe sit Hverv i Slutningen af April; derefter ville Forslagene kunne forelægges begge de lovgivende Kamre, hvilket jeg antager vil kunne skee i Mai Maaned. Naar endelig Bestemmelse derom vil kunne tages, kan jeg forøvrigt ikke med fuldkommen Bestemthed sige, det vil jo nemlig komme an paa Omstændighederne, og navnlig om Rigsdagen til den Tid endnu er samlet, — den ærede Proponent har nu indleveret det Forflag til Thinget, som er Gjenstand for nærværende Discussion; han tragter jo til det samme Maal som Commissionen, om end i nogle Henseender ad en forskjellig Veie, men i det Hele taget er det dog det samme. Commissionens Arbejde er endnu langt fra at være tilende, men den ærede Proponents er jo allerede tilstede i Form af et fuldstændigt Lovforflag, og det kunde saaledes synes, som om han er meget nærmere ved Maalet, end Commissionen; jeg troer det imidlertid ikke. Jeg troer ikke, at det vil være vanskeligt for Commissionen at komme til Enighed om det første af de den overdragne Hverv, at bestemme, hvem der er pensionsberettiget, Størrelsen af Pensionen og Barigheden deraf, da der vel i saa Henseende ikke er saa faa Forarbejder. Hvad angaaer Bestyrelsen, den fremtidige Autoritet, som skal bestemme Pensionernes Størrelse, og ligeledes hvem der skal bestyre Midlerne, da udtaler Commissionen sig ikke derom og Commissionen vil altsaa overveie, paa hvad Maade det kan skee og tage Initiativet desangaaende. Den ærede Proponent stiller Bestyrelsen, forsaavidt Bestemmelsen af Pensionerne angaaer, fra Fondets Bestyrelse, der, om jeg har forstaaet ham rigtigt, skulde underlægges Finantsbestyrelsen, saa at der skulde være en saakaldet Invalidecommission, som skulde bestemme Pensionernes Størrelse og anvise Pengene paa Finantserne; i Tilfælde af Meningsforskjellighed mellem disse to Autoriteter, etableres der en Overinvalidecom-

mission, som skulde have et Slags dømmende Magt i dette Tilfælde. Det kan gjerne være, at det Forflag, som Commissionen selv vil komme til i sin Tid angaaende disse to Punkter, kan falde sammen med den ærede Proponents, eller i alt Fald ikke blive forskjellig deraf, men det anseer jeg for mindre væsentligt. Men Hovedsagen er at tilveiebringe de fornødne Fonds; og inden man griber til nye Offre af Statskassen, vil man derfor naturligtvis benytte de allerede eksisterende, deels offentlige, deels private Fonds. Dette kræver en vidiløstlig og jeg troer vanskelig Forhandling paa Grund af disse forskjellige Fonds Bestaafenhed. Der, er som jeg nys nævnte, Krigshospitalskassen, som eier et Fond af over een Million, men som ogsaa har store Byrder, da den skal udrede Udgifter til de fra tidligere Tid i Tjenesten Tilskadedkomne, hvoriblandt ogsaa til endeel, der for Tiden ere i Hertugdømmerne. Disse have vel i de to sidste Aar ikke faaet deres Bidrag, og hvorvidt disse Bidrag skulle udredes for Fremtiden vil jo komme an paa den endelige Fred. Kassen yder ligeledes Bidrag til Christians Pleiehuus, men det vil jo ogsaa beroe paa en Regulering ved den endelige Fred, til hvad Grad Krigshospitalskassen vil have Midler tilovers her til. Foruden dette Fond er der adskillige andre Fonds, navnlig Søqvæsthusets Fond, som eier henimod 8 Tdr. Guld; men det er ogsaa uvidt i hvad Grad dette Fond kan anvendes til de nuværende Dvæstedes Pensionering; der er ogsaa et Fond, det saakaldte fra den 2den April, som eier 3½ Tønde Guld, hvoraf dog omtrent 210,000 er beslaglagt for Diebliffet til ældre Pensioner; saa at der kun er 140,000 Rbd. disponible, og desforuden er der endnu et andet Fond, nemlig Pensionsskassens Fond, som eier 225,000 Rbd., og endelig er der de private Fonds, nemlig Centralcomiteen, og det saakaldte Invalidefond, hvilke to sidste ere indsamlede af frivillige Bidrag, og over hvilke der altsaa ikke kan disponeres uden Vedkommendes Samtykke.